

Till romarna

Hälsning

¹ *Från* Paulus, KRISTIJESU fasttjänare, kallad *till* apostel, avskild för GUDS evangelium

² som han har förutlovat genom sina profeter i heliga Skrifter

³ om sin Son – född av Davids säd efter köttet,

⁴ bestämd *som* GUDS Son i kraft med helighets Ande efter uppståndelse från *de* döda:
JESUSKRISTUS vår HERRE.

⁵ Genom honom har vi fått nåd och apostolat för trons hörsamhet bland alla folkslagen för hans namns skull,

⁶ bland vilka också ni är kallade av JESUSKRISTUS.

⁷ Till alla som i Rom är älskade av GUD, kallade, heliga: Nåd åt er och frid från GUD vår Far och HERREN JESUSKRISTUS.

Längtan att besöka Rom

⁸ Först tackar jag min GUD genom JESUSKRISTUS för er alla, för att er tro predikas i hela världen.

⁹ För mitt vittne är GUD, som jag dyrkar i min ande med evangeliet om hans Son, hur jag oavbrutet gör er hågkomst

¹⁰ och alltid vid mina böner bönfaller om jag möjligen nu en gång ska få välgång med GUDS vilja att komma till er.

¹¹ För jag längtar att *få* se er, för att dela med mig av någon andlig nådegåva åt er för att stärka er –

¹² och det *vill säga* att uppmuntras tillsammans hos er genom tron hos varandra, både er och min.

¹³ Men jag vill inte att ni ska vara ovetande, syskon, att jag många gånger har föresatt mig att komma till er – och blivit hindrad ända till nu – för att ha någon frukt även bland er, liksom också bland de övriga folkslagen.

¹⁴ Gentemot både greker och barbarer, både visa och oförnuftiga är jag förpliktad.

¹⁵ Så är hos mig föresatsen att evangelisera även för er i Rom.

Den rättfärdige av tro ska leva

¹⁶ För jag skäms inte för evangeliet, för det är GUDS kraft till frälsning för var och en som tror, juden först och även greken.

¹⁷ För GUDS rättfärdighet uppenbaras i det, av tro till tro, så som det är skrivet: *Men den rättfärdige av tro ska leva.*

Guds vrede över orätten

¹⁸ För GUDS vrede uppenbaras från himlen över all ogudaktighet och orätt hos människor som håller tillbaka sanningen i orätt,

¹⁹ eftersom det *som är* känt om GUD är uppenbart bland dem. GUD har ju visat *det* för dem.

²⁰ För det osynliga hos honom *kan* från världens skapelse genom alstren fattas och tydligt ses, hans eviga makt och gudomlighet, så att de är oursäktliga.

²¹ För *fastän* de kände GUD, ärade de *honom* inte som GUD eller tackade, utan blev fåfängliga i sina funderingar och deras oförståndiga hjärta förmörkades.

²² De påstod sig vara visa, *men* de dårades

²³ och bytte den oförgänglige GUDENS härlighet mot en likhet i en bild av förgänglig människa och av fåglar och fyrfotadjur och kräldjur.

²⁴ Därför utlämnade GUD dem i deras hjärtans begär åt orenhet, till att vanhedra sina kroppar bland sig.

²⁵ De förbytte GUDS sanning mot lögnen och vördade och dyrkade skapelsen mer än honom som har skapat, som är välsignad till eonerna. Amen.

²⁶ Därför utlämnade GUD dem åt lidelser av oheder. För både deras kvinnor förbytte det naturliga bruket till det *som är* mot naturen,

²⁷ och likaså även männen: de lämnade det naturliga bruket med kvinnan och upptändes i sin traktan efter varandra, när män med män utförde oanständigheten och i sig själva erhöll den motlön som måste *komma* för deras villfarelse.

²⁸ Och liksom de inte godkände att omfatta GUD i insikt utlämnade GUD dem åt ett odugligt sinne, att göra det som inte passar sig,

²⁹ uppfyllda av all orätt, elakhet, girighet, ondska. Fulla av avund, mord, osämja, svek, illvilja. Viskare,

³⁰ förtalare, gudshatare, skymfare, högmodiga, skrytsamma, påhittiga i ont, ohörsamma mot föräldrar,

³¹ oförståndiga, opålitliga, ömhetslösa, obarmhärtiga.

³² De inser GUDS rättsregel, att de som begår sådant är värda döden, *men* de inte bara gör det, utan samtycker också till dem som begår *det*.

2

Guds rättfärdiga dom över alla

¹ Därför är du ousäktlig, o människa, var och en som dömer. För i det att du dömer den andre fördömer du dig själv, för detsamma begår *du* som dömer.

² Och vi vet att GUDS dom är efter sanning över dem som begår sådant.

³ Men tänker du detta, o människa som dömer dem som begår sådant och gör det *själv*, att du ska undkomma GUDS dom?

⁴ Eller *är det* rikedom i hans snällhet och långmod och tålmod du ringaktar, och förstår inte att GUDS snällhet leder dig till sinnesändring?

⁵ Men med din hårdhet och *ditt* obotfärdiga hjärta sparar du ihop vrede åt dig själv, på en dag av vrede och uppenbarelse av rättfärdig dom från GUD.

⁶ *Han ska löna var och en efter hans gärningar:*

⁷ åt dem som med uthållighet i god gärning söker härlighet och heder och oförgänglighet, eoniskt liv.

⁸ Men åt dem som av självhävdelse också är ohörsamma mot sanningen och *låter sig* övertygas av orätten, vrede och raseri.

⁹ Nöd och trångmål över varje människosjäl som frambringar det onda, juden först och även greken.

¹⁰ Men härlighet och heder och frid åt var och en som utför det goda, juden först och även greken.

¹¹ För det finns ingen partiskhet hos GUD.

¹² För *alla* som har syndat utan lag ska också gå förlorade utan lag. Och de som har syndat inom lag ska dömas genom lag.

¹³ För *det är* inte lagens hörare *som är* rättfärdiga hos GUD. Nej, lagens görare ska förklaras rättfärdiga.

¹⁴ För när folkslag som inte har lag av naturen gör det *som hör* till lagen, är dessa som inte har lag en lag för sig själva.

¹⁵ De uppvisar lagens verk skrivet i deras hjärtan, när deras samvete samvittnar och resonemangen sinsemellan anklagar eller också försvarar,

¹⁶ på dagen när GUD dömer det fördolda hos människorna enligt mitt evangelium genom JESUSKRISTUS.

Guds dom även över juden

¹⁷ Men om du benämner dig jude och vilar på lag och är stolt i GUD,

¹⁸ och du vet viljan och avgör det *som är* viktigt, underrättad av lagen,

¹⁹ och har övertygat dig själv om att vara en vägledare för blinda, ett ljus för dem i mörker,

²⁰ en uppfostrare för vettlösa, en lärare för småbarn när du har kunskapens och sanningens gestaltning i lagen:

²¹ *Du* som nu undervisar en annan, dig själv undervisar du inte? *Du* som förkunnar att *man* inte ska stjäla, stjäla du?

²² *Du* som säger att *man* inte ska begå äktenskapsbrott, begår du äktenskapsbrott? *Du* som finner avgudarna skändliga, plundrar du *deras* tempel?

²³ *Du* som är stolt över lag, genom överträdelsen av lagen vanhedrar du GUD.

²⁴ För GUDSnamn hädas på grund av er bland folkslagen, så som det är skrivet.

²⁵ För omskärelse gör nytta om du utövar lag. Men om du är en lagöverträdare har din omskärelse blivit förhud.

²⁶ Om nu förhuden iakttar lagens rättsregler, ska inte hans förhud räknas till omskärelse?

²⁷ Och den som av naturen har förhud *men* fullbordar lagen ska döma dig som genom bokstav och omskärelse *är* en lagöverträdare.

²⁸ För *det är* inte den *som syns* i det uppenbara som är jude. Och det *som sker* i det uppenbara, i kött, *är* inte omskärelse.

²⁹ Nej, den *som är det* i det fördolda *är* jude, och hjärtats omskärelse *görs* i Ande, inte bokstav. Hans lovord *kommer* inte från människor utan från GUD.

3

Gud har rätt i sin dom

¹ Vad som är mer har då juden? Eller vilken är nyttan med omskärelsen?

² Stor på varje sätt. Först [då] att de blivit anförtrödda GUDS utsagor.

³ Så vad? Om några inte trodde, inte ska deras otro upphäva GUDS trofasthet?

⁴ Får inte ske! Men ske att GUD är sann och varje människa en lögnare, så som det är skrivet: *Så att du förklaras rättfärdig i dina ord och ska segra vid det att du döms.*

⁵ Men om vår orätt lyfter fram GUDS rättfärdighet, vad ska vi säga? Inte är GUD orättfärdig som påför vreden? På en människas vis talar jag.

⁶ Får inte ske! Annars, hur ska GUD döma världen?

⁷ Men om GUDS sanning genom min lögn överflödar till hans ära, varför blir jag då fortfarande dömd som syndare?

⁸ Och inte så som vi smädas och så som några säger att vi säger, att: "Låt oss göra det onda så att det goda kommer." Deras dom är rättmätig.

Inför Gud är alla syndare

⁹ Så vad? Har vi fördel? Inte alls. För vi har förut anklagat både judar och greker för att alla vara under synd,

¹⁰ så som det är skrivet att: *Det finns ingen rättfärdig, inte ens en.*

¹¹ *Det finns ingen som förstår, finns ingen som söker GUD.*

¹² *Alla har avvikit, tillsammans blivit odugliga. Det finns ingen som gör snällhet, finns inte ens en.*

¹³ *En öppnad gravkammare är deras strupe,*

med sina tungor begår de svek.

Kobrors giftärunder deras läppar.

¹⁴ *Deras munärav förbannelse och bitterhet full.*

¹⁵ *Raskaärderas föttertillatt utgjuta blod.*

¹⁶ *Förödelse och eländeärpå deras vägar,*

¹⁷ *och fridens väg har de inte känt.*

¹⁸ *Det finns ingen fruktan förGUDinför deras ögon.*

¹⁹ Men vi vet att vad lagen säger talar den till dem *som är inom lagen*, för att varje mun ska spärras och hela världen bli underställd dom inför GUD.

²⁰ Därför: utifrån laggärningar blir inget kött rättfärdigförklarat inför honom. För genom lag *kommer insikt om synd.*

Förklarad rättfärdig i Kristus

²¹ Men nu har utan lag en GUDS rättfärdighet framträtt, omvitnad av lagen och profeterna,

²² men en GUDS rättfärdighet genom tro på JESUSKRISTUS för alla som tror. För det finns ingen skillnad,

²³ för alla har syndat och saknar GUDS härlighet,

²⁴ och de rättfärdigförklaras gratis av hans nåd, genom återlösningen i KRISTUSJESUS.

²⁵ Honom har GUD satt fram *som ett soningsställe* genom tro[n] på hans blod, till bevisning av hans rättfärdighet, på grund av förbigåendet av de föregående försyndelserna

²⁶ under GUDS långmod, för bevisningen av hans rättfärdighet i den nuvarande tiden, så att han är rättfärdig och rättfärdigförklarar den *som är* av tro på JESUS.

²⁷ Var *är* då stoltserandet? *Det* blev uteslutet. Genom vilken lag, gärningarnas? Nej, utan genom trons lag.

²⁸ För vi räknar att en människa förklaras rättfärdig genom tro, utan laggärningar.

²⁹ Eller *är* GUD bara judarnas? Inte också folkslagens? Jo, också folkslagens,

³⁰ om nu GUD är en: den som ska rättfärdigförklara omskärelse av tro och förhud genom tron.

³¹ Lagen upphäver vi då genom tron? Får inte ske! Nej, lagen upprätthåller vi.

4

Abraham rättfärdig av tro

¹ Vad ska vi då säga att Abraham har funnit, vår förfader efter köttet?

² För om Abraham förklarades rättfärdig utifrån gärningar har han en stolthet. Men inte inför GUD.

³ För vad säger Skriften? *Och Abraham trodde GUD, och det räknades honom till rättfärdighet.*

⁴ Men för den som arbetar räknas inte lönen efter nåd, utan efter skyldighet.

⁵ Men för den som inte arbetar, utan tror på honom som rättfärdigförklarar den ogudaktige, räknas hans tro till rättfärdighet.

⁶ Så som även David säger saligprisningen över den människa som GUD tillräknar rättfärdighet utan gärningar:

⁷ *Saliga de vilkas laglösheter förlåtits och vilkas synder övertäckts.*

8 *Saligdenman som HERREN alls inte tillräknar synd.*

9 Är då denna saligprisning över omskärelsen, eller även över förhuden? Vi säger ju att för Abraham räknades tron till rättfärdighet.

10 Hur blev den då tillräknad? När han var i omskärelse eller i förhud? Inte i omskärelse, utan i förhud.

11 Och omskärelsens tecken fick han som sigill på trons rättfärdighet *redan* i förhuden, så att han är far till alla som tror genom förhud så att rättfärdighet[en] tillräknas [även] dem,

12 och far till omskärelsen: dem som inte bara är av omskärelsen, utan som också är i linje med fotspåren från tron *redan* i förhud hos vår far Abraham.

Abraham och löftet

13 För *det* var inte genom lag löftet *kom* till Abraham eller till hans säd, att han *skulle* vara arvinge till världen, utan genom trons rättfärdighet.

14 För om de av lag *är* arvingar har tron blivit tom och löftet upphävts.

15 För lagen frambringar vrede. Men där det inte finns lag, *finns* heller ingen överträdelse.

16 Därför *är det* av tro, för att *det ska vara* efter nåd, så att löftet är fast för all säden: inte bara för den *som är* av lagen, utan också för den *som är* av Abrahams tro. Han är allas vår far,

17 så som det är skrivet att: *Somfar till många folkslag har jag satt dig*, inför den han trodde på: GUD, som levandegör de döda och kallar på det som inte finns som *att* det finns.

¹⁸ Mot hopp trodde han med hopp, så att han blev *far till många folkslag* efter det som var sagt: *Så ska din säd bli.*

¹⁹ Och utan att bli svag i tron beaktade han sin egen kropp, [redan] avdöd då han var någonstans hundraårig, och dödheten i Saras moderliv.

²⁰ Men på GUDS löfte tvivlade han inte i otron utan hämtade kraft i tron, och han gav ära till GUD

²¹ och var fullt förvissad att det han lovat är han mäktig att också göra.

²² Därför *räknades det också honom till rättfärdighet.*

²³ Men det skrevs inte bara för honom, att det *räknades honom,*

²⁴ utan även för oss. Oss kommer det att tillräknas som tror på honom som har uppväckt JESUS vår HERRE från *de döda,*

²⁵ han som utlämnades för våra felsteg och uppväcktes för vår rättfärdigförklaring.

5

Frid med Gud

¹ Rättfärdigförklarade av tro har vi alltså frid med GUD genom vår HERREJESUSKRISTUS.

² Genom honom har vi också fått tillträdet [genom tron] till denna nåd i vilken vi står, och är stolta i hopp om GUDS härlighet.

³ Men inte bara *det*, utan vi är också stolta i vedermodorna, då vi vet att nöden frambringar uthållighet,

⁴ och uthålligheten beprövadhet, och beprövadheten hopp.

⁵ Och hoppet skämmer inte, för GUDS kärlek är utgjuten i våra hjärtan genom helig Ande som getts oss.

⁶ För när vi ännu var svaga, ännu i *rätt* tid, dog KRISTUS för ogudaktigas skull.

⁷ Knappt för en rättfärdig kommer ju någon att dö – jo, för den gode kanhända någon även vågar dö.

⁸ Men sin kärlek till oss demonstrerar GUD, att när vi ännu var syndare dog KRISTUS för oss.

⁹ Så mycket mer ska vi alltså, rättfärdigförklarade nu genom hans blod, bli frälsta genom honom från vreden.

¹⁰ För om vi när vi var fiender blev försonade med GUD genom hans Sons död, ska vi *så* mycket mer *som* försonade bli frälsta genom hans liv.

¹¹ Men inte bara *det*, utan *vi är* också stolta i GUD genom vår HERREJESUSKRISTUS, genom vilken vi nu *fått* ta *emot* försoningen.

Död i Adam och liv i Kristus

¹² Därför: såsom genom en *enda* människa synden kom in i världen, och genom synden döden, så gick också döden över till alla människor eftersom alla syndade.

¹³ För fram till lagen fanns synd i världen, men synd tillräknas inte när det inte finns lag.

¹⁴ Dock regerade döden från Adam fram till Mose, också över dem som inte hade syndat i likhet med felsteget hos Adam, som är en förebild till honom som kommer.

¹⁵ Men som felsteget *var*, så är inte också nådegåvan. För om genom den endes felsteg de många dog, har så mycket mer GUDS nåd och fria gåva överflödat i nåd hos den enda människan JESUSKRISTUS till de många.

¹⁶ Och som *följden* av en *enda* som syndat, så *var* inte gåvan. För domen *kom* av en *enda* till fördömelse, men nådegåvan av mångas felsteg till en rättfärdighetsdom.

¹⁷ För om genom den endes felsteg döden *fick* regera genom den ende, ska så mycket mer de som tar *emot* överflödet i nåden och rättfärdighetens fria gåva i liv *få* regera genom den ende JESUSKRISTUS.

¹⁸ Alltså: såsom *det* nu genom en *endas* felsteg för alla människor *har lett* till fördömelse, så *har det* också genom en *endas* rättfärdighetsdom för alla människor *lett* till en livets rättfärdigförklaring.

¹⁹ För såsom genom ohörsamheten hos den enda människan de många stod som syndare, så ska också genom hörsamheten hos den ende de många stå som rättfärdiga.

²⁰ Men lagen tog sig in för att förmera felsteget. Men där synden förmerades, överflödade ännu mer nåden,

²¹ för att såsom synden *kom att* regera i döden, så ska också nåden regera genom rättfärdighet till eoniskt liv genom JESUSKRISTUS, vår HERRE.

6

Det nya livet

¹ Vad ska vi då säga? Ska vi bli kvar vid synden så att nåden förmeras?

² Får inte ske! Vi som har dött gentemot synden, hur ska vi ännu leva i den?

³ Eller förstår ni inte att alla vi som har döpts in i KRISTUS JESUS har döpts in i hans död?

⁴ Vi har alltså begravts med honom genom dopet in i döden, för att såsom KRISTUS uppväckts från *de* döda genom Faderns härlighet, så ska också vi vandra i livets nyhet.

⁵ För om vi har blivit samplanterade i likheten med hans död, ska vi dock vara *det* även med uppståndelsen,

⁶ då vi vet detta att vår gamla människa har blivit korsfäst med *honom* för att syndens kropp ska stoppas, så att vi inte längre fasttjänar synden.

⁷ För den som har dött är förklarad rättfärdig från synden.

⁸ Men om vi har dött med KRISTUS tror vi att vi också ska leva med honom,

⁹ då vi vet att KRISTUS uppväckt från *de* döda aldrig mer dör. Döden är inte längre herre över honom.

¹⁰ För det han dog, dog han för synden en gång för alla. Men det han lever, lever han för GUD.

¹¹ Så ska också ni räkna er själva: [vara] döda för synden men levande för GUD i KRISTUS JESUS.

¹² Synden ska alltså inte *få* regera i er dödliga kropp, till att hörsamma dess begär.

¹³ Och ställ inte fram era lemmar *som* orättsvapen för synden. Nej, ställ fram er själva

för GUD som levande från *de* döda, och era lemmar *som* rättfärdighetsvapen för GUD.

¹⁴ För synd ska inte vara herre över er, för ni är inte under lag utan under nåd.

Tjänare för rättfärdigheten

¹⁵ Så vad? Ska vi synda, eftersom vi inte är under lag utan under nåd? Får inte ske!

¹⁶ Vet ni inte att den hos vilken ni ställer fram er själva *som* fasttjänare till hörsamhet, hos den ni hörsammar är ni fasttjänare: antingen hos synd till död, eller hos hörsamhet till rättfärdighet?

¹⁷ Men tack GUD, att ni var syndens fasttjänare men har av hjärtat hörsammat den förebild i läran åt vilken ni överlämnats.

¹⁸ Och frigjorda från synden har ni blivit fasttjänare åt rättfärdigheten.

¹⁹ Mänskligt talar jag, på grund av svagheten i ert kött. För såsom ni *förr* ställde fram era lemmar *som* fasttjänare för orenheten och laglösheten, till laglösheten, så ska ni nu ställa fram era lemmar *som* fasttjänare för rättfärdigheten, till helgelse.

²⁰ För när ni var fasttjänare hos synden, var ni fria gentemot rättfärdigheten.

²¹ Så vilken frukt hade ni då? *Sådant* för vilket ni nu skäms. För slutet efter detta *är* döden.

²² Men nu, när ni har gjorts fria från synden och blivit fasttjänare för GUD, har ni er frukt till helgelse. Och slutet *är* eoniskt liv.

²³ För syndens sold *är* död, men GUDS nådegåva *är* eoniskt liv i KRISTUSJESUS vår HERRE.

7

Fri från lagen

¹ Eller förstår ni inte, syskon – för till *sådana* som känner lagen talar jag – att lagen är herre över människan så lång tid han lever?

² För den gifta kvinnan är bunden till den levande mannen genom lag. Men om mannen dör, är hon upphävd från mannens lag.

³ Alltså nu: medan mannen lever, betitlas hon äktenskapsbryterska om hon blir en annan mans. Men om mannen dör är hon fri från lagen, så att hon inte är en äktenskapsbryterska när hon blir en annan mans.

⁴ Därför, mina syskon, har även ni dödats gentemot lagen genom KRISTI kropp så att ni blivit en annans – hans som är uppväckt från *de* döda – för att vi ska bära frukt för GUD.

⁵ För när vi var i köttet, verkade syndernas lidelser genom lagen i våra lemmar för att bära frukt för döden.

⁶ Men nu är vi upphävda från lagen, när vi har dött gentemot det vi hölls tillbaka med, så att vi fasttjänar i Andes nyhet och inte i bokstavs gammalhet.

Lagen avslöjar synden

⁷ Vad ska vi då säga? Är lagen synd? Får inte ske! Men synden hade jag inte känt utom genom lag. Och begäret hade jag ju inte förstått om inte lagen hade sagt: *Du ska inte ha begär*.

⁸ Men synden tog tillfället genom budet och frambringade i mig varje begär. För utan lag är synden död.

⁹ Och jag levde utan lag en gång. Men när budet kom, levde synden upp

¹⁰ och jag dog. Och det befanns för mig *att* budet som *var* till liv, det *var* till död.

¹¹ För synden tog tillfället, och genom budet grundlurade den mig, och genom det dödade den *mig*.

¹² Alltså *är* lagen helig, och budet *är* heligt och rättfärdigt och gott.

¹³ Har då det *som var* gott för mig blivit död? Får inte ske! Nej, *det var* synden, för att den skulle framträda *som* synd, när den genom det *som var* gott för mig frambringade död, för att synden genom budet skulle bli utomordentligt syndig.

Lagen maktlös mot synden

¹⁴ För vi vet att lagen är andlig. Men jag är av kött, avyttrad under synden.

¹⁵ För det jag utför förstår jag inte. För det jag vill, det utövar jag inte. Men det jag hatar, det gör jag.

¹⁶ Och om *det är* detta jag inte vill *som* jag gör, instämmer jag med lagen att *den är* bra.

¹⁷ Men nu *är det* inte längre jag *som* utför det, utan synden som bor i mig.

¹⁸ För jag vet att *det* inte bor i mig, det *vill säga* i mitt kött, *något* gott. För att vilja ligger hos mig, men att utföra det *som är* bra: nej.

¹⁹ För det jag vill *som är* gott gör jag inte. Men det jag inte vill *som är* ont, det utövar jag.

²⁰ Men om *det* är detta jag inte vill *som* jag gör, är *det* inte längre jag *som* utför det, utan synden som bor i mig.

²¹ Jag finner alltså *den* lagen för mig som vill göra det *som* är bra: att hos mig ligger det onda.

²² För jag är med och gläder mig över GUDS lag med den inre människan.

²³ Men jag ser en annan lag i mina lemmar, som strider mot lagen i mitt förnuft och tillfångatar mig i syndens lag som är i mina lemmar.

²⁴ Jag eländiga människa! Vem ska rädda mig från denna dödens kropp?

²⁵ Men tack GUD, genom JESUSKRISTUS vår HERRE! Alltså fasttjänar jag då själv med förnuftet GUDS lag, men med köttet syndens lag.

8

¹ Alltså *finns* nu ingen fördömelse för dem *som* är i KRISTUSJESUS.

² För livets Andes lag har i KRISTUSJESUS gjort dig fri från syndens och dödens lag.

³ För det *som* var omöjligt för lagen, i det att den var svag genom köttet, *gjorde* GUD när han skickade sin egen Son i likhet med kött av synd och *som offer* för synd. Han fördömde synden i köttet,

⁴ för att lagens rättsregel skulle uppfyllas i oss som inte vandrar efter kött utan efter Ande.

⁵ För de som är efter kött tänker på köttets *ting*, men de *som* är efter Ande på Andens *ting*.

⁶ För köttets tänkesätt är död, men Andens tänkesätt är liv och frid.

⁷ För köttets tänkesätt *är* fiendskap mot GUD. För *under*GUDS lag underordnar det sig inte, för *det* kan det inte heller.

⁸ Och de som är i köttet kan inte behaga GUD.

Guds barns liv i Anden

⁹ Men ni är inte i kött utan i Ande, om nu GUDS Ande bor i er. Men om någon inte har KRISTI Ande är denne inte hans.

¹⁰ Men om KRISTUS *bor* i er *är* visserligen kroppen död på grund av synd, men Anden *är* liv på grund av rättfärdighet.

¹¹ Och om Anden från honom som uppväckte JESUS från *de* döda bor i er, ska han som uppväckte KRISTUS från *de* döda levandegöra också era dödliga kroppar genom sin inneboende Ande i er.

¹² Alltså, syskon, är vi då förpliktade *men* inte till köttet, för att leva efter köttet.

¹³ För om ni lever efter köttet kommer ni att dö. Men om ni genom Ande dödar kroppens handlingar ska ni leva.

¹⁴ För *alla* som leds av GUDS Ande, dessa är GUDS söner.

¹⁵ För ni har inte fått slaveriets ande, åter till fruktan. Nej, ni har fått adoptionens Ande, i vilken vi ropar: "Abba! Far!"

¹⁶ Anden själv samvittnar med vår ande att vi är GUDS barn.

¹⁷ Och om barn, också arvingar – GUDS arvingar och KRISTI medarvingar – om vi nu *är* med *och* lider, för att också förhålligast tillsammans.

Hoppet om härligheten

¹⁸ För jag räknar att den nuvarande tidens lidanden inte är värda *något* mot den härlighet som kommer att uppenbaras för oss.

¹⁹ För skapelsens spända förväntan väntar på uppenbarelsen av GUDS söner.

²⁰ För under fåfängligheten har skapelsen underordnats, inte frivilligt utan på grund av honom som underordnade, i hopp

²¹ att även själva skapelsen ska göras fri från slaveriet under förgängelsen till friheten i GUDS barns härlighet.

²² För vi vet att hela skapelsen suckar tillsammans och har värkar tillsammans, ända till nu.

²³ Och inte bara *den*, utan även vi själva som har Andens förstling, även vi suckar själva inom oss och väntar på adoptionen, vår kropps återlösning.

²⁴ För i hoppet är vi frälsta. Men ett hopp *som är sett* är inte ett hopp. För det man ser, vem hoppas på *det*?

²⁵ Men om vi hoppas på det vi inte ser, väntar vi med uthållighet.

²⁶ Och på samma sätt tar också Anden tag med vår svaghet. För vad vi ska be såsom *sig* bör vet vi inte, men Anden själv vädjar för oss med outtalade suckar.

²⁷ Och han som utforskar hjärtan vet vad *som är* Andens tänkesätt, eftersom den på GUDS vis vädjar för *de* heliga.

²⁸ Men vi vet att för dem som älskar GUD samverkar allt till gott, för dem som efter *hans* föresats är kallade.

²⁹ Dem han har förutkänt har han nämligen också förutbestämt, samgestaltade efter bilden av hans Son, så att han är förstfödd bland många syskon.

³⁰ Och dem han har förutbestämt, dessa har han också kallat. Och dem han har kallat, dessa har han också rättfärdigförklarat. Och dem han har rättfärdigförklarat, dessa har han också förhärligat.

Guds kärlek i Kristus Jesus

³¹ Vad ska vi då säga om detta? Om GUD är för oss, vem är emot oss?

³² Han som ju inte har skonat *sin* egen Son utan utlämnat honom för oss alla, hur ska han inte också med honom skänka oss allt?

³³ Vem ska åklaga mot GUDS utvalda? GUD är den som rättfärdigförklarar.

³⁴ Vem är den som fördömer? KRISTUS [JESUS] är den som har dött, och snarare blivit uppväckt: som också är vid GUDS högra *hand*, som också vädjar för oss.

³⁵ Vem ska skilja oss från KRISTI kärlek? Nöd eller trångmål eller förföljelse eller svält eller nakenhet eller fara eller svärd?

³⁶ Så som det är skrivet, att:
*För din skull dödas vi hela dagen.
Vi har räknats som slaktfår.*

³⁷ Nej, i allt detta övervinner vi genom honom som har älskat oss.

³⁸ För jag är övertygad *om* att varken död eller liv, eller änglar eller furstligheter, eller innevarande eller kommande, eller makter

³⁹ eller höjd eller djup eller någon annan skapelse ska kunna skilja oss från GUDS kärlek i KRISTUSJESUS, vår HERRE.

9

Det sanna Israel

¹ Sanning talar jag i KRISTUS. Jag ljuger inte, och mitt samvete samvittnar för mig i helig Ande

² att jag *har* stor bedrövelse och oavbruten vanda i mitt hjärta.

³ För jag hade önskebett att jag själv *skulle* vara anatema *bort* från KRISTUSistället för mina syskon, mina stamfränder efter köttet.

⁴ De är israeliter. Deras *är* adoptionen och härligheten och förbunden och laggivningen och gudstjänsten och löftena.

⁵ Deras *är* fäderna, och från dem *kom*KRISTUS efter köttet, han som är över allting, GUD välsignad till eonerna. Amen.

⁶ Men inte så att GUDS ord har fallit bort. För alla av Israel, de *är* inte Israel.

⁷ Inte heller att alla barn är Abrahams säd. Nej, *genom Isaak skadetuppkallas åt dig säd.*

⁸ Det *vill säga*: köttets barn, de *är* inte GUDS barn, utan löftets barn räknas till säd.

⁹ För av ett löfte var detta ord: *Vid denna tid ska jag komma, och Sara skahaen son.*

Guds rätt att välja

¹⁰ Men inte bara *hon*, utan även Rebecka som hade säng av en *endaman*, Isaak vår far.

¹¹ För när de ännu inte var födda eller hade begått något gott eller uselt – för att GUDS föresats efter utvaldhet skulle bestå,

¹² inte av gärningar utan av honom som kallar – sades det till henne att: *Den större ska fasttjåna den mindre.*

¹³ Så som det är skrivet: *Jakob älskade jag, men Esau hatade jag.*

¹⁴ Vad ska vi då säga? Inte finns orätt hos GUD? Får inte ske!

¹⁵ För till Mose säger han: *Jag ska förbarma mig över den jag förbarmar mig över, och ha medlidande med den jag har medlidande med.*

¹⁶ Alltså kommer det då inte av den som vill eller av den som springer, utan av GUD som förbarmar sig.

¹⁷ För Skriften säger till farao att: *För just detta har jag rest upp dig, för att i dig uppvisa min makt, och för att mitt namn ska proklamerats över hela jorden.*

¹⁸ Alltså då: den han vill förbarmar han sig över, och den han vill förhärda han.

¹⁹ Du säger mig nu: Varför klandrar han [då] fortfarande? För vem har stått emot hans önskan?

²⁰ O människa, snarare: vem är du som svarar tillbaka till GUD? *Inte ska det formade säga till den som har format: Varför gjorde du mig så?*

²¹ Eller har inte krukmakaren auktoritet över leran, att av samma deg göra det ena kärlet till heder och det *andra* till oheder?

²² Men *tänk* om GUD, som vill uppvisa vreden och kungöra sin makt, med stort tålamod har burit vredens kär, förfärdigade till fördärv –

²³ också för att kungöra rikedomerna i hans härlighet över barmhärtighetens kär, som han i förväg har berett till härlighet?

²⁴ *Som dessa har han också kallat oss, inte bara från judar utan också från folkslag,*

²⁵ *som han också i Hosea säger:
Jag ska kalla detsomintevarmitt folk "mitt folk",
och den oälskade "älskad".*

²⁶ *Och det ska ske på platsen där det sades till dem:*

*Niärinte mitt folk,
där ska de kallas söner till levandeGUD.*

²⁷ *Och Esaias ropar över Israel:
Omänantalet av Israels sönerärsom havets sand,
skabaraefterlämningen bli frälst.*

²⁸ *För en fullbordande och korthuggande
räkenskap
ska Herren göra på jorden.*

²⁹ *Och så som Esaias förut har sagt:
Om inteHERRENSebaot hade kvarlämnat åt oss säd
—
som Sodom hade vi blivit,
och som Gomorra hade vi blivit lika.*

Israels egenrättfärdighet

³⁰ *Vad ska vi då säga? Att folkslag som inte jagar efter rättfärdighet har gripit rättfärdighet, men en rättfärdighet av tro.*

³¹ *Men Israel, som jagar efter en lag av rättfärdighet, har inte till lag nått fram.*

³² *Varför? Eftersom det inte var av tro, utan som av gärningar. De stötte emot stötestenen,*

³³ *så som det är skrivet:
Se, jag lägger i Sion en stötesten och en
skandalklippa.*

Och den som tror på den ska intebehövaskämmas.

10

¹ Syskon, mitt hjärtas goda vilja och vädjan till GUD för dem *är* till frälsning.

² För jag vittnar om dem att ett nit för GUD har de, men inte med insikt.

³ För de förstår inte GUDS rättfärdighet och söker upprätthålla *sin* egen [rättfärdighet], *men* GUDS rättfärdighet har de inte underordnat sig.

⁴ För lagens mål *är* KRISTUS, till rättfärdighet för var och en som tror.

⁵ För Mose skriver *om* rättfärdigheten av lagen att: *Den människa som gör dem ska leva genom dem.*

⁶ Men rättfärdigheten av tron säger så: *Säg inte i ditt hjärta: Vem ska stiga upp till himlen?*, det vill säga för att föra ner KRISTUS,

⁷ eller: *Vem ska stiga ner i avgrunden?*, det vill säga för att föra upp KRISTUS från de döda.

⁸ Utan vad säger den? *Nära dig är ordet, i din mun och i ditt hjärta*, det vill säga trons ord som vi förkunnar.

⁹ För om du bekänner med din mun JESUS som HERRE, och tror i ditt hjärta att GUD har uppväckt honom från de döda, ska du bli frälst.

¹⁰ För med hjärta tros *det* till rättfärdighet, och med mun bekänns *det* till frälsning.

¹¹ För Skriften säger: *Ingen som tror på honom skabehövaskämmas.*

¹² För det är ingen skillnad *mellan* jude och grek, för densamme *är* allas HERRE, rik för alla som åkallar honom.

¹³ För *var och en som åkallar HERRENS namn ska bli frälst.*

¹⁴ Hur ska de då åkalla den de inte har kommit till tro på? Och hur ska de tro på den de inte har hört? Och hur ska de höra utan en som förkunnar?

¹⁵ Och hur ska de förkunna om de inte blir utsända? Så som det är skrivet: *Hur skönaärfötterna hos dem som evangeliserarom[detsomär] gott!*

¹⁶ Men alla hörsammade inte evangeliet. För Esaias säger: HERRE, *vem trodde det som hördes från oss?*

¹⁷ Alltså kommer tron av *det* som hörs, och det som hörs genom KRISTI ord.

¹⁸ Men jag säger: De har *väl* inte hört? Jodå: *Till hela jorden utgick deras ton, och till den beboddavärldensändar deras ord.*

¹⁹ Men jag säger: Israel har *väl* då inte förstått? Först säger Mose:

Jag ska väcka svartsjuka hos er med ett icke-folkslag, med ett oförståndigt folkslag ska jag reta upp er.

²⁰ Och Esaias är djärv och säger: *Jag blev funnen [hos] dem som inte söker mig, uppenbar blev jag för dem som inte frågareftermig.*

²¹ Men om Israel säger han: *Hela dagen har jag sträckt ut mina händer till ett ohörsamt och motsägende folk.*

11

En utvald rest ur Israel

¹ Jag säger nu: Inte har GUD stött ifrån sig sitt folk? Får inte ske! För även jag är israelit av Abrahams säd, Benjamins stam.

² GUD har inte stött ifrån sig sitt folk som han har förutkänt.

Eller vet ni inte vad Skriften säger hos Elia, hur han vädjar till GUD mot Israel:

³ HERRE, *dina profeter har de dödat, dina altaren har de raserat. Och jag är kvarlämnad ensam, och de söker min själ.*

⁴ Men vad säger honom uppenbarelsesvaret? *Jag har kvarlämnat åt mig sjutusen män som inte böjt knä för Baal.*

⁵ Så har det då också i den nuvarande tiden blivit en rest efter utvaldhet av nåd.

⁶ Men om genom nåd, inte längre av gärningar. Annars blir nåden inte längre nåd.

⁷ Så vad? Det Israel söker, det har de inte uppnått. Men utvaldheten har uppnått *det*. Men de övriga har blivit förhårdnade,

⁸ så som det är skrivet:
*GUD har gett dem en ande av bedövning,
ögon för att inte se och öron för att inte höra,
fram till dagen idag.*

⁹ Och David säger:
*Må deras bord bli till en snara,
och till fångstnät och till skandal och till återgäld
för dem.*

¹⁰ *Må deras ögon förmörkas för att inte se,
och deras rygg ska du ständigt böja ihop.*

Frälsning för folkslagen

¹¹ Jag säger nu: Inte har de snavat för att falla? Får inte ske! Men genom deras felsteg *kom* frälsningen till folkslagen, för att väcka svartsjuka hos dem.

¹² Och om deras felsteg *är* rikedom för världen, och deras nederlag rikedom för folkslagen, hur mycket mer deras fullhet?

¹³ Och till er *i* folkslagen säger jag: Så vitt jag nu är folkslagens apostel ärar jag min tjänst,

¹⁴ om jag möjligen kan väcka svartsjuka hos mitt kött och frälsa några av dem.

¹⁵ För om deras förkastelse *är* världens försoning, vad *är* deras upptagning om inte liv från *de* döda?

Varning för högmod

¹⁶ Men om förstlingen *är* helig, *så* även degen. Och om roten *är* helig, *så* även grenarna.

¹⁷ Men om några av grenarna bröts bort, och du som är en vildoliv blev inympad bland dem och samdelaktig i roten med fyllighet hos *det* *äkta* olivträdet,

¹⁸ ska du inte stoltsera mot grenarna. Men om du stoltserar: *det* *är* inte du *som* bär roten, utan roten dig.

¹⁹ Du säger nu: "Grenar bröts bort för att jag skulle ympas in."

²⁰ Bra: genom otron bröts de bort. Och du står genom tron. Tänk inte högmodigt, utan frukta.

²¹ För om GUD inte skonade de naturliga grenarna, ska han [kanske] heller inte skona dig.

²² Se nu GUDS snällhet och stränghet: över dem som föll stränghet, men över dig GUDS snällhet –

om du blir kvar vid snällheten. Annars blir också du borthuggen.

²³ Men även dessa, om de inte blir kvar vid otron, kommer att ympas in. För mäktig är GUD att åter ympa in dem.

²⁴ För om du blev borthuggen från den naturliga vildoliven och mot naturen inympad i ett *äkta* olivträd, hur mycket mer ska dessa naturliga ympas in i *sitt* eget olivträd?

Utvaldhetens mysterium

²⁵ För jag vill inte att ni ska vara ovetande, syskon, om detta mysterium så att ni inte är kloka för er själva: att förhårdnad till viss del har kommit till Israel fram tills fullheten av folkslagen har kommit in.

²⁶ Och så ska hela Israel bli frälst, så som det är skrivet:

Från Sion ska Räddaren komma.

Han ska vända bort ogudaktighet från Jakob.

²⁷ *Och detta är för dem förbundet från mig, när jag tar bort deras synder.*

²⁸ Efter evangeliet är *de* fiender på grund av er, men efter utvaldheten älskade på grund av fäderna.

²⁹ För utan ånger är GUDS nådegåvor och kallelse.

³⁰ För såsom ni en gång var ohörsamma mot GUD, men nu har fått barmhärtighet genom dessas ohörsamhet,

³¹ så har också dessa nu varit ohörsamma mot barmhärtigheten till er, för att också själva [nu] få barmhärtighet.

³² För GUD har inneslutit alla i ohörsamhet, för att förbarma sig över alla.

Lovsång till den Outgrundlige

³³ O djup av rikedom och vishet och kunskap hos GUD! Hur utforskbara hans domar och outgrundliga hans vägar!

³⁴ *För vem har förstått HERRENS sinne?*

Eller vem blev hans samråd?

³⁵ *Eller vem har först gett honom och det ska återgäldas honom?*

³⁶ För av honom och genom honom och till honom är allting. Hans är äran till eonerna. Amen.

12

Sinnets förnyelse

¹ Alltså uppmanar jag er, syskon, genom GUDS medlidande att ställa fram era kroppar *som* ett offer: levande, heligt, välbehagligt för GUD – er förnuftsmässiga gudstjänst.

² Och konformera er inte efter denna eon, utan *låt er* förvandlas genom sinnets förnyelse så att ni avgör vad *som är* GUDS vilja, det *som är* gott och välbehagligt och fullkomligt.

³ För jag säger, genom den nåd som har getts mig, till var och en som är bland er att inte tänka högre än vad *man* bör tänka, utan tänka så att *ni* tänker sansat, åt var och en såsom GUD har tilldelat ett mått av tro.

⁴ För liksom vi i en kropp har många lemmar, och alla lemmarna inte har samma handlande,

⁵ så är vi många en kropp i KRISTUS men var för sig varandras lemmar.

⁶ Och vi har olika nådegåvor efter nåden som har getts oss: antingen profetia i analogi med tron,

⁷ eller betjäning med betjäningen, eller den som undervisar med läran,

⁸ eller den som uppmanar med uppmaningen. Den som delar med sig med generositet, den som är föreståndare med iver, den som förbarmar sig med frejdighet.

⁹ Kärleken *ska vara* oförställd. *Ni ska* avsky det onda, ansluta er till det goda:

¹⁰ i syskonkärleken ömt tillgivna varandra, i hedern förekommande varandra.

¹¹ I ibern inte motiga, i anden sjudande, i HERREN fasttjänande,

¹² i hoppet glada, i nöden uthålliga, i bönen ståndaktiga,

¹³ i de heligas behov delaktiga, jagande efter gästvänligheten.

¹⁴ Välsigna dem som förföljer [er]. Välsigna och förbanna inte.

¹⁵ *Ni ska* glädja er med glada, gråta med gråtande

¹⁶ och tänka detsamma gentemot varandra: inte tänka det högmodiga, utan anpassa er till de låga. Var inte kloka för er själva.

¹⁷ Löna ingen ont mot ont. Ha omtanke om *det som är* bra inför alla människor.

¹⁸ Om möjligt utifrån er, var fridsamma med alla människor.

¹⁹ Skipa inte rätt för er själva, *mina* älskade, utan ge utrymme för vreden. För det är skrivet: *Minärrättskipningen, jag ska återgälda*, säger HERREN.

²⁰ Men *omdin fiende hungrar, utspisa honom. Om han törstar, ge honom att dricka. För när du gör det, staplar du eldkol på hans huvud.*

²¹ Bli inte besegrad av det onda, utan besegra det onda med det goda.

13

Att underordna sig överheten

¹ Varje själ ska underordna sig högre stående auktoriteter. För det finns ingen auktoritet utom under GUD, och de som finns är under GUD inordnade.

² Därför har den som går emot auktoriteten ställt sig emot GUDS förordning. Och de som har ställt sig emot ska få sig en dom.

³ För ledarna är ingen fruktan för den goda gärningen, utan för den onda. Och vill du inte *behöva* frukta auktoriteten? Gör det goda, och du ska ha lovord från den.

⁴ För en GUDS tjänare är den för dig, till det goda. Men om du gör det onda, frukta! För *det är* inte i onödan den bär svärdet. För en GUDS tjänare är den, en rättskipare till vrede mot den som utövar det onda.

⁵ Därför *är det* nödvång att underordna sig, inte bara för vredens skull utan också för samvetets.

⁶ Därför erlägger ni ju också uppbörder. För de är GUDS tjänstgörande, ständigt *där* för just detta.

⁷ Infria skyldigheterna gentemot alla. Åt den som ska ha uppbörden: uppbörden. Åt den som ska ha tullen: tullen. Åt den som ska ha fruktan: fruktan. Åt den som ska ha hedern: hedern.

Kärleken är lagens fullhet

⁸ Var inte skyldiga någon något, utom det att älska varandra. För den som älskar den andre har uppfyllt lagen.

⁹ För detta att *Du ska inte begå äktenskapsbrott, Du ska inte mörda, Du ska inte stjäla, Du ska inte ha begär* och om något annat bud, i detta ord sammanfattas det, [i att]: *Du ska älska din nästa som dig själv.*

¹⁰ Kärleken utför inte mot sin nästa något ont. Alltså är lagens fullhet kärleken.

¹¹ Och detta då ni vet tiden, att *det redan är* stund för er att vakna ur sömn. För nu *är* oss frälsningen närmare än när vi kom till tro.

¹² Natten har gått fram och dagen är *nu* nära. Låt oss då lägga bort mörkrets gärningar och iklä oss ljusets vapen.

¹³ Som på dagen ska vi vandra anständigt, inte med orgier och rus, inte med sängar och hämningslösheter, inte med osämja och rivalitet.

¹⁴ Nej, iklä er HERRENJESUSKRISTUS och gör inte omtanke om köttet till begär.

14

Omsorg om svaga syskon

¹ Men den som är svag i tron ska ni ta emot, dock inte till urskillning av funderingar.

² Den ene tror *så att han kan* att äta allt. Den andre är svag och äter grönsaker.

³ Den som äter ska inte förakta den som inte äter. Och den som inte äter ska inte döma den som äter, för GUD har tagit emot honom.

⁴ Vem är du som dömer en annans hustjänare? För *sin* egen HERRE står han eller faller. Men han kommer att stå, för mäktig är HERREN att upprätthålla honom.

⁵ [För] den ene dömer dag *högre* än dag. Den andre dömer varje dag *lika*. Var och en ska i *sitt* eget sinne vara fullt förvissad.

⁶ Den som tänker på dagen tänker för HERREN. Och den som äter, äter för HERREN, för han tackar GUD. Och den som inte äter, äter inte för HERREN och tackar GUD.

⁷ För ingen av oss lever för sig själv, och ingen dör för sig själv.

⁸ För om vi lever, lever vi för HERREN. Och om vi dör, dör vi för HERREN. Både om vi lever och om vi dör *tillhör* vi alltså HERREN.

⁹ För till detta har KRISTUS dött och levt *igen*, för att vara herre över både döda och levande.

¹⁰ Men du, varför dömer du din broder? Eller också du, varför föraktar du din broder? För alla ska vi ställas fram för GUDS domarsäte.

¹¹ För det är skrivet:

*Så sant jag lever, säger*HERREN,
att för mig ska böjas varje knä
*och varje tunga erkänna*GUD.

¹² Alltså ska [då] var och en av oss för sig själv ge räkenskap [till GUD].

¹³ Låt oss då inte längre döma varandra. Nej, bestäm er snarare för detta att inte lägga anstöt för brodern, eller skandal.

¹⁴ Jag vet och är övertygad i HERREN JESUS att inget *är* oheligt i sig självt. Utom för den som räknar något vara oheligt: för denne *är det* oheligt.

¹⁵ För om din broder blir bedrövad av *din* mat, vandrar du inte längre efter kärlek. Med din mat ska du inte förgöra denne för vilken KRISTUS har dött.

¹⁶ Låt då inte ert goda bli smädat.

¹⁷ För GUDS rike är inte ätande och drickande, utan rättfärdighet och frid och glädje i helig Ande.

¹⁸ För den som i detta fasttjänar KRISTUS *är* välbehaglig för GUD och godkänd för människorna.

¹⁹ Låt oss alltså då jaga efter det *som hör* till friden och det *som hör* till uppbyggelsen gentemot varandra.

²⁰ För mat ska ni inte riva ner GUDS verk.

Allt *är* visserligen rent, men *det blir* ont för den människa som äter med anstöt.

²¹ *Det är* bra att inte äta kött eller dricka vin eller *annat* på vilket din broder stöter sig.

²² Ha du tron [som] du har för dig själv inför GUD. Salig den som inte dömer sig själv för det han godkänner.

²³ Men den som tvivlar är om han äter fördömd, eftersom *det inte görs* av tro. Och allt som inte *görs* av tro är synd.

15

Uppmaning till enhet

¹ Men vi mäktiga är skyldiga att bära de maktlösas svagheter och inte behaga oss själva.

² Var och en av oss ska behaga *sin* nästa för det goda, till uppbyggelse.

³ För även KRISTUS behagade inte sig själv. Nej, så som det är skrivet: *Kritiken från dem som kritiserade dig föll över mig.*

⁴ För vad som förut har skrivits har skrivits för vår lära, för att vi genom uthålligheten och genom uppmuntran från Skrifterna ska ha hoppet.

⁵ Och må uthållighetens och uppmuntrans GUD ge er att tänka detsamma med varandra, på KRISTIJESU vis,

⁶ så att ni förenade med en mun ärar vår HERREJESUKRISTIGUD och Far.

⁷ Därför ska ni ta emot varandra, så som också KRISTUS har tagit emot er till GUDS ära.

⁸ För jag menar att KRISTUS har blivit en omskärelesens tjänare för GUDS sannings skull, för att stadfästa löften till fäderna,

⁹ och att folkslagen för barmhärtighets skull ska ära GUD, så som det är skrivet: *Därför ska jag erkänna dig bland folkslag, och ditt namn ska jag lovsjunga.*

¹⁰ Och åter säger han: *Fröjda er, folkslag, med hans folk.*

¹¹ Och åter: *Lovprisa, alla folkslag, HERREN! Och lovorda honom ska alla folken.*

¹² Och åter säger Esaias: *Det ska ske, Jessais rotskott och den som står uppföratt leda folkslag. På honom ska folkslag hoppas.*

¹³ Och hoppets GUD må uppfylla er med all glädje och frid i det att *ni* tror, så att *ni* överflödar i hoppet i helig Andes kraft.

Apostelns uppdrag

¹⁴ Men jag är övertygad, mina syskon, även jag själv om er, att även *ni* själva är fulla av godhet, uppfyllda av all kunskap[en], mäktiga att också förmana varandra.

¹⁵ Men jag har skrivit till viss del *lite* djärvare till er, som *att* jag åter påminner er på grund av nåden som getts mig av GUD,

¹⁶ så att jag är en KRISTIJESU tjänstgörande för folkslagen som tempeltjänar med GUDS evangelium för att folkslagens frambärande ska bli välmottagligt, helgat i helig Ande.

¹⁷ Jag har alltså stolthet[en] i KRISTUSJESUSI det som *är* inför GUD.

¹⁸ För jag skulle inte våga tala *om* något som KRISTUS inte har utfört genom mig för folkslagens hörsamhet – *i* ord och gärning,

¹⁹ i teckens och unders kraft, i [GUDS] Andes kraft – så att jag från Jerusalem och runt omkring ända till Illyricum har uppfyllt KRISTI evangelium,

²⁰ medan jag så sätter en ära i att evangelisera där inte KRISTUS*redan* är nämnd, för att inte bygga på en annans grund.

²¹ Nej, så som det är skrivet:

De som inte blivit delgivna om honom ska se, och de som inte har hört ska förstå.

Apostelns resplaner

²² Därför har jag också blivit förhindrad många gånger från att komma till er.

²³ Men nu har jag inte längre en plats i dessa regioner, och jag har en längtan att komma till er sedan många år

²⁴ när jag far till Spanien – för jag hoppas att genomresande få skåda er och av er bli hjälpt iväg dit, sedan jag först av er till viss del fått bli mättad.

²⁵ Men nu far jag till Jerusalem och betjänar de heliga.

²⁶ För Makedonien och Achaia har behagat att göra ett uttryck för delaktighet till de fattiga bland de heliga i Jerusalem.

²⁷ För de har behagat, och de är skyldiga dem *det*. För om folkslagen har blivit delaktiga i deras andliga *ting*, är de skyldiga att också i det köttliga göra tjänst för dem.

²⁸ När jag så har fullbordat detta och satt sigillet för dem på denna frukt, ska jag fara iväg över er till Spanien.

²⁹ Och jag vet att när jag kommer till er är det med fullhet av KRISTI välsignelse jag ska komma.

³⁰ Men jag uppmanar er [syskon], genom vår HERREJESUSKRISTUS och genom Andens kärlek, att kämpa tillsammans med mig i bönerna för mig till GUD,

³¹ så att jag blir räddad från de ohörsamma i Judeen och min betjäning till Jerusalem blir välmottaglig för de heliga,

³² så att jag med glädje får komma till er genom GUDS vilja och vila mig med er.

33 Och fridens GUDvare med er alla. Amen.

16

Personliga hälsningar

¹ Och jag lyfter fram för er vår syster Febe, som [också] är tjänare för församlingen i Kenchreai,

² så att ni välkomnar henne i HERREN värdigt de heliga och bistår henne i vad *för* ting hon från er kan behöva. För hon har också varit en beskydderska för många, även för mig själv.

³ Hälsa Prisca och Aquila, mina medarbetare i KRISTUSJESUS

⁴ som för min själ har lagt ner sin egen hals. Dem *är det* inte bara jag *som* tackar, utan också alla folkslagens församlingar.

⁵ Och *hälsa* församlingen i deras hus.

Hälsa min älskade Epainetos, som är Asiens förstling till KRISTUS.

⁶ Hälsa Maria, som har slitit mycket för er.

⁷ Hälsa Andronikos och Junia, mina stamfränder och mina medfångar som är ryktbara bland apostlarna *och* som också före mig har varit i KRISTUS.

⁸ Hälsa Ampliatos, min älskade i HERREN.

⁹ Hälsa Urbanus, vår medarbetare i KRISTUS, och min älskade Stachys.

¹⁰ Hälsa Apelles, den beprövade i KRISTUS. Hälsa dem *som är* av Aristoboulos *familj*.

¹¹ Hälsa Herodion, min stamfrände. Hälsa dem av Narkissos *familj* som är i HERREN.

¹² Hälsa Tryfaina och Tryfosa som sliter i HERREN. Hälsa den älskade Persis som har slitit mycket i HERREN.

¹³ Hälsa Rufus, den utvalde i HERREN, och hans mor *som också är min*.

¹⁴ Hälsa Asynkritos, Flegon, Hermes, Patrobas, Hermas och syskonen med dem.

¹⁵ Hälsa Filologos och Julia, Nereus och hans syster, och Olympas och alla heliga hos dem.

¹⁶ Hälsa varandra med en helig kyss. Hälsar er *gör* alla KRISTI församlingar.

¹⁷ Men jag uppmanar er, syskon, att observera dem som *gör* splittringarna och skandalerna emot den undervisning som ni har lärt er. Och avvik från dem.

¹⁸ För sådana fasttjänar inte vår HERREKRISTUS utan sin egen buk, och de grundlurar med det ljuva talet och välsignelsen de oskyldigas hjärtan.

¹⁹ För er hörsamhet har nått fram till alla. Över er gläder jag mig alltså, men jag vill att ni ska vara visa gentemot det goda och oförvanskade gentemot det onda.

²⁰ Och fridens GUD ska knäcka Satan under era fötter med hast. Vår HERREJESUKRISTI nåd *vare* med er.

²¹ Hälsar er *gör* Timotheos, min medarbetare, och Lucius och Jason och Sosipater, mina stamfränder.

²² Hälsar er *gör* jag, Tertius som har skrivit *ner* brevet i HERREN.

²³ Hälsar er *gör* Gaius, min och hela församlingens värd. Hälsar er *gör* Erastos, stadens kassör, och brodern Quartus.

Lovprisning

²⁵ [Och till honom som kan stärka er efter mitt evangelium och förkunnelsen om JESUSKRISTUS,

efter uppenbarelse av ett mysterium *som* i
eoniska tider *varit* förtiget,

²⁶ men nu har framträtt och kungjorts genom
profetiska Skrifter efter den eoniske GUDENS
order till trons hörsamhet för alla folkslagen:

²⁷ till *den* ende vise GUDEN genom
JESUSKRISTUS, till honom *hör* äran till eonerna.
Amen.]

Svenska Standardbibeln
Portions of the Holy Bible in Swedish, Svenska
Standardbibeln translation

Copyright © 2025 Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm

Language: (Swedish)

Kommentarer om denna bibelöversättning kan riktas till
oversattning@standardbibeln.se.

2026-09-07

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 7 Sep 2026 from source files
dated 7 Sep 2026

dc369788-4b68-5669-b6c8-a721cf25da1b